

Pirmās instances tiesas rīkojums (otrā palāta)

2004. gada 7. jūnijā *

Lieta T-338/02

Segi,

Araitz Zubimendi Izaga, dzīvojoša Ernani (Spānija),

Aritz Galarraga, dzīvojošs Senpēsirnivelā (Francija), ko pārstāv D. Rogē
[*D. Roguet*], *avocat*,

prasītāji,

pret

Eiropas Savienības Padomi, kuru pārstāv M. Vicenzats [*M. Vitsentzatos*] un
M. Bauers [*M. Bauer*], pārstāvji,

atbildētāja,

* Tiesvedības valoda — franču.

ko atbalsta

Spānijas Karaliste, ko pārstāv tās pārstāvis, kas norādīja adresi Luksemburgā,

un

Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste, ko sākotnēji pārstāvēja P. Ormonda [*P. Ormond*], bet vēlāk K. Džeksone [*C. Jackson*], pārstāves, kas norādīja adresi Luksemburgā,

personas, kas iestājušās lietā,

par pieteikumu par zaudējumu atlīdzību nolūkā saņemt prasītāju šķietamo zaudējumu atlīdzību sakarā ar *Segi* ierakstīšanu personu, grupu vai organizāciju sarakstā, ko paredz Padomes 2001. gada 27. decembra Kopējā nostāja Nr. 2001/931/KĀDP par īpašu pasākumu piemērošanu, lai apkarotu terorismu (OV L 344, 93. lpp), Padomes 2002. gada 2. maija Kopējā nostāja Nr. 2002/340/KĀDP, kas precizē Kopējo nostāju Nr. 2001/931 (OV L 116, 75. lpp.), un Padomes 2002. gada 17. jūnija Kopējā nostāja Nr. 2002/462/KĀDP, kas precizē Kopējo nostāju Nr. 2001/931 un atceļ Kopējo nostāju Nr. 2002/340 (OV L 160, 32. lpp.).

EIROPAS KOPIENU PIRMĀS INSTANCES TIESA
(otrā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs J. Pirungs [*J. Pirrung*], tiesneši A. V. H. Meijs [*A. W. H. Meij*] un N. Dž. Forvuds [*N. J. Forwood*],

sekretārs H. Jungs [*H. Jung*],

izdod šo rīkojumu.

Rīkojums

Prāvas priekšvēsture

- 1 Saskaņā ar lietas materiāliem *Segi* ir organizācija, kas kā mērķi ir izvirzījusi prasības aizsargāt basku jaunatni, identitāti, kultūru un basku valodu. Saskaņā ar prasītāju teikto šī organizācija ir izveidota 2001. gada 16. jūnijā un ir nodibināta Bajonnā (Francija) un Donostijā (Spānija). Tā ir nozīmējusi Araicu Subimendi Isagu [*Araitz Zubimendi Izaga*] un Aricu Galaragu [*Aritz Galarraga*] par oficiālajiem pārstāvjiem. Šajā sakarā nav iesniegti neviens oficiāls dokuments.
- 2 2001. gada 28. septembrī Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padome ir pieņēmusi rezolūciju Nr. 1373 (2001), ar kuru tā īpaši nolēma, ka visām valstīm ir jāsniedz vislielākā savstarpējā palīdzība kriminālizmeklēšanas gadījumos un citos procesos saistībā ar terora aktu finansēšanu vai atbalstu šādiem aktiem, ieskaitot palīdzību pierādījumu iegūšanā, kuri ir to rīcībā un kuri ir nepieciešami procesā.
- 3 2001. gada 27. decembrī, uzskatot, ka šajā sakarā ir nepieciešama Kopienų rīcība, lai īstenotu Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes rezolūciju Nr. 1373 (2001), Padome pieņēma kopējo nostāju 2001/931/KĀDP par īpašu pasākumu piemērošanu, lai apkarotu terorismu (OV L 344, 93. lpp.). Šī kopējā

nostāja tika pieņemta, pamatojoties uz LES 15. pantu saistībā ar ES Līguma V sadaļu ar nosaukumu "Noteikumi par kopējo ārpolitiku un drošības politiku" (KĀDP) un LES 34. pantu saistībā ar ES Līguma VI sadaļu ar nosaukumu "Noteikumi par policijas un tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās" (parasti saukta par sadarbību tieslietu un iekšlietu jomā) (STI).

4 Kopējās nostājas Nr. 2001/931 1. un 4. pants nosaka:

"1. pants

1. Šī kopējā nostāja ir piemērojama saskaņā ar sekojošo pantu noteikumiem personām, grupām un organizācijām, kas ir iesaistītas terorisma aktos un ir iekļautas pielikumā pievienotajā sarakstā.

[..]

6. Pielikumā pievienotajā sarakstā iekļauto personu un organizāciju vārdi ir regulāri, ne retāk kā reizi pusgadā, jāpārskata, lai pārlicinātos, ka to atrašanās sarakstā ir pamatota."

"4. pants

Dalībvalstis, izmantojot policijas un tiesu sadarbību krimināllietās, [ES] līguma VI sadaļas ietvaros savstarpēji sniedz vislielāko iespējamo palīdzību, lai novērstu terorisma aktus un cīnītos pret tiem. Šim mērķim tās, veicot izmeklēšanu un vadot

procesus, kurus veic to iestādes saistībā ar jebkuru personu, grupu vai organizāciju, kas uzskaitīta Pielikumā, pēc pieprasījuma pilnībā izmanto pilnvaras, ko tām piešķirušī Eiropas Savienības akti un citām dalībvalstīm saistošas starptautiskas vienošanās, līgumi un konvencijas.”

- 5 Kopējās nostājas Nr. 2001/931 pielikuma 2. punktā, kas veltīts “grupām un organizācijām”, ir norādīts:

“* — *Euskadi Ta Askatasuna/Tierra Vasca y Libertad/Pays basque et liberté* (ETA)

(turpmāk minētās organizācijas veido daļu no teroristu grupas *ETA: K.a.s, Xaki, Ekin, Jarrai-Haika-Segi, Gestoras pro-amnistia*.)”

- 6 Piezīme šīs pielikuma lapas lejasdaļā norāda, ka “personas, kuru vārds ir apzīmēts ar *, ir pakļautas tikai 4. pantam.”

- 7 2001. gada 27. decembrī Padome pieņēma arī kopējo nostāju 2001/931/KĀDP par īpašu pasākumu piemērošanu, lai apkarotu terorismu (OV L 344, 90. lpp.), Regulu (EK) Nr. 2580/2001 par īpašiem ierobežojošiem pasākumiem, kas terorisma apkarošanas nolūkā vērsti pret konkrētām personām un organizācijām (OV L 344, 83. lpp.), un Lēmumu 2001/927/EK, ar kuru nosaka Regulas Nr. 2580/2001 2. panta 3. punktā paredzēto sarakstu (OV L 344, 83. lpp.). Nevienā no šiem dokumentiem nav minēti prasītāji.

- 8 Atbilstoši Padomes deklarācijai, kas ierakstīta sēdes par Kopējās nostājas Nr. 2001/931 un Regulas Nr. 2580/2001 pieņemšanu protokola pielikumā (turpmāk tekstā — “Padomes deklarācija par tiesībām uz atlīdzību”):

“Padome atgādina, ka saskaņā ar Kopējās nostājas [Nr. 2001/931] 1. panta 6. punktu jebkura kļūda attiecībā uz personām, grupām vai organizācijām piešķir aizskartajai personai tiesības prasīt atlīdzinājumu tiesā.”

- 9 Ar 2002. gada 5. februāra un 11. marta rīkojumiem *Audiencia Nacional*, kas atrodas Madridē (Spānija), galvenais izmeklēšanas tiesnesis Nr. 5 attiecīgi atzina *Segi* darbības par pretlikumīgām un izdeva rīkojumu par noteiktu *Segi* prezumēto vadītāju ieslodzījumu, jo šī organizācija veido neatņemamu basku neatkarības organizācijas *ETA* sastāvdaļu.
- 10 Ar 2002. gada 23. maija lēmumu Eiropas Cilvēktiesību tiesa kā nepieņemamu noraidīja sūdzību, kuru prasītāji ierosināja pret piecpadsmit dalībvalstīm saistībā ar Kopējo nostāju Nr. 2001/931, tāpēc, ka apstrīdētā situācija tiem nepiešķīra cietušā statusu sakarā ar Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas (ECTK) pārkāpumu.
- 11 2002. gada 2. maijā Padome atbilstoši LES 15. un 34. pantam pieņēma Kopējās nostājas Nr. 2002/340/KĀDP un Nr. 2002/462/KĀDP, kas precizē Kopējo nostāju Nr. 2001/931 (OV L 116, 75. lpp. un OV L 160, 32. lpp). Šo divu kopējo nostāju pielikumi ietver vārdu *Segi* tādā pat formulējumā kā Kopējā nostājā Nr. 2001/931.

Process un lietas dalībnieku prasījumi

- 12 Ar prasības pieteikumu, kas iesniegts Pirmās instances tiesas kancelejā 2002. gada 13. novembrī, prasītāji cēla šo prasību.

- 13 Ar atsevišķu dokumentu, kas iesniegts Pirmās instances tiesas kancelejā 2003. gada 12. februārī, Padome cēla iebildi par nepieņemamību atbilstoši Pirmās instances tiesas Reglamenta 114. pantam, par kuru prasītāji iesniedza savus apsvērumus.

- 14 Ar 2003. gada 5. jūnija rīkojumu Pirmās instances tiesas otrās palātas priekšsēdētājs atļāva Spānijas Karalistei un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotajai Karalistei iestāties lietā Padomes prasījumu atbalstam. Apvienotā Karaliste atteicās iesniegt savus apsvērumus attiecībā uz iebildi par nepieņemamību. Spānijas Karaliste tās apsvērumus par iebildi par nepieņemamību iesniedza noteiktajos termiņos.

- 15 Apsvērumos par iebildi par nepieņemamību Padomes, kuru atbalsta Spānijas Karaliste, prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— noraidīt prasību kā acīmredzami nepieņemamu;

— piespriet “prasītājam” atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

16 Apsvērumos par iebildi par nepieņemamību prasītāju prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- atzīt prasību par zaudējumu atlīdzību par pieņemamu;

- pakārtoti atzīt, ka Padome nav ievērojusi Kopienu tiesību vispārējos tiesību principus;

- jebkurā gadījumā piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

Lietas dalībnieku argumenti

17 Padome un Spānijas Karaliste uzsvēra, ka, pirmkārt, *Segi* nepiemīt rīcībspēja celt prasību tiesā. Tās papildina, ka Subimendi Isagu [*Zubimendi Izaga*] un Galaragu [*Galarraga*] nav nedz pilnvaru pārstāvēt *Segi*, nedz saskaņā ar Spānijas Karalistes viedokli juridiski pamatotas intereses celt prasību Pirmās instances tiesā.

- 18 Otrkārt, Padome un Spānijas Karaliste apgalvo, ka EKL 288. panta 2. daļa paredz, ka zaudējumiem ir jārodas Kopienas darbības rezultātā (Tiesas 1975. gada 26. novembra spriedums lietā 99/74 *Société des grands moulins des Antilles*/Komisija, *Recueil*, 1531. lpp., 17. punkts). Taču, tā kā Padome ir realizējusi savu kompetenci KĀDP un STI jomā, Kopienu akts nepastāv.
- 19 Treškārt, Padome un Spānijas Karaliste min, ka Kopienas ārpuslīgumiskā atbildība paredz, ka ir jābūt pierādījumiem attiecībā uz institūcijai pārmesto pretlikumīgo darbību. Tomēr saskaņā ar LES 35. un 46. pantu Pirmās instances tiesa nav tiesīga izvērtēt darbības likumību attiecībā uz KĀDP un STI.
- 20 Sākumā prasītāji uzsver, ka viņi ir īpaši šokēti par to, ka Padome noliedz prasītāja organizācijas esamību un tiesībspēju tikai tāpēc, lai kavētu tās ierakstīšanas Kopējās nostājas Nr. 2001/931 pielikumā apstrīdēšanu un atlīdzinājuma saņemšanu. Tas veido Kopienu tiesību vispārējo tiesību principu, kuri, jo īpaši, formulēti ECTK 1. pantā, 6. panta 1. punktā un 13. pantā, pārkāpumu.
- 21 Attiecībā uz prasītāja organizāciju prasītāji izvirza argumentu, ka dalībvalstu tiesības, Kopienu tiesības un Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūra atzīst faktiski pastāvošas organizācijas procesuālo rīcībspēju, jo īpaši gadījumos, kad nepieciešams aizsargāt tās tiesības (Tiesas 1974. gada 8. oktobra spriedums lietā 18/74 *Syndicat général du personnel des organismes européens*/Komisija, *Recueil*, 933. lpp., un 1982. gada 28. oktobra spriedums lietā 135/81 *Groupement des agences de voyages*/Komisija, *Recueil*, 3799. lpp., 11. punkts; Pirmās instances tiesas 1996. gada 11. jūlija spriedums lietā T-161/94 *Sinochem Heilongjian*/Padome, *Recueil*, II-695. lpp., 34. punkts). Ar Padomes deklarāciju par tiesībām saņemt atlīdzību Padome atzina šajā kopējā nostājā paredzēto “grupu” un “organizāciju” rīcībspēju celt prasību par zaudējumu atlīdzību. Turklāt, iekļaujot to minētajā sarakstā, Padome ir izturējiesies pret prasītāja organizāciju kā pret neatkarīgu juridisku personu.

- 22 Attiecībā uz divām fiziskajām personām, kas ietilpst prasītāju skaitā, šīs personas uzsver, ka tās likumīgi darbojas divos statusos: gan kā individuāli prasītāji, gan kā organizācijas pārstāvji.
- 23 Tās apgalvo, ka tiesiskā Kopienā, piemērojot pamattiesības, jo īpaši ECTK tiesības, ir jānodrošina efektīvi tiesību aizsardzības līdzekļi, lai konstatētu to zaudējumus un saņemtu atlīdzību. Pretējā gadījumā tās būtu tiesiskuma liegšanas situācijā, kas nozīmētu, ka institūcijas, darbojoties Savienības ietvaros, rīkojas pilnīgi patvaļīgi.
- 24 Prasītāji uzskata, ka Padome ir pretlikumīgi izvēlējusies minētā akta tiesisko pamatu, lai izvairītos no jebkādas demokrātiskās, tiesas vai ārpus tiesas, kontroles. Šādu novirzi no procedūras skaidri nosodīja Eiropas Parlaments, jo īpaši tā 2002. gada 7. februāra lēmumā P5 TA(2002)0055. Dažādas tiesiskā pamata izvēles mērķis dokumentiem attiecībā uz terorismu, kurus Padome pieņēma 2002. gada 7. februārī, bija liegt noteiktām personu kategorijām, jo īpaši tām, kas paredzētas Kopējās nostājas Nr. 2001/931 4. pantā, efektīvus tiesību aizsardzības līdzekļus pretēji tām, kas paredzētas Regulā Nr. 2580/2001. Pirmās instances tiesa ir kompetenta sodīt tādu novirzi no procedūras zaudējumu atlīdzības prasības ietvaros.
- 25 Attiecībā uz Padomes deklarāciju par tiesībām uz atlīdzību Pirmās instances tiesai ir pienākums noteikt tās interpretāciju un tiesisko piemērojamību. Dalībvalstu atbildība šajā ziņā ir nedalāma, pirmkārt, tāpēc, ka runa ir par Padomes aktu, otrkārt, tāpēc, ka valstu tiesas nav tiesīgas skatīt prasības par zaudējumiem, ko nodarījusi Padome, un, treškārt, tāpēc, ka nav saprātīgi likt cietušajai pusei celt prasību piecpadsmit dalībvalstu tiesās. Šī deklarācija piešķir Pirmās instances tiesai tiesības pieņemt lēmumu attiecībā uz personu kategorijām, kas paredzētas Kopējās

nostājas Nr. 2001/931 4. pantā, tāpat kā attiecībā uz personām, kuras paredzētas Regulā Nr. 2580/2001 un šīs kopējās nostājas 3. pantā, un kas var atsaukties uz Kopienu darbību. Šajā deklarācijā minētā kļūda ir pārkāpums, un šajā lietā tas izveidojās tādēļ, ka tika pieļautas kļūdas attiecībā uz faktiem, tiesisko kvalifikāciju un tiesībām, kā arī tādēļ, ka pilnvaras netika pareizi izmantotas.

- 26 Prasītāja uzskata, ka tad, ja Pirmās instances tiesa atzītu, ka tā nav kompetenta skatīt šo prasību, tad ir jākonstatē, ka Padome ir pārkāpusi Kopienu tiesību vispārējos tiesību principus, kuri jo īpaši formulēti ECTK 1. pantā, 6. panta 1. punktā un 13. pantā.
- 27 Attiecībā uz izdevumiem prasītāji uzsver, ka būtu netaisnīgi noteikt viņiem tos uzņemties tāpēc, ka viņi sarežģītā un grūtā tiesiskā kontekstā mēģina saņemt minēto zaudējumu atlīdzinājumu.

Pirmās instances tiesas vērtējums

- 28 Atbilstoši Reglamenta 114. panta 1. punktam, ja viens lietas dalībnieks to lūdz, Pirmās instances tiesa var pieņemt lēmumu par pieņemamību, neņemot par lietas būtību. Saskaņā ar šī panta 3. punktu, ja vien Pirmās instances tiesa nelemj citādi, pārējā procesa daļa notiek mutvārdos.
- 29 Atbilstoši Reglamenta 111. pantam, ja prasība nav juridiski pamatota, Pirmās instances tiesa var, neveicot turpmākas procesuālas darbības, lemt, pieņemot attiecīgu pamatotu rīkojumu.

- 30 Pirmās instances tiesa uzskata, ka šajā gadījumā lietas dokumenti sniedz pietiekamu skaidrību un ka nav pamata uzsākt mutvārdu procesu.
- 31 Uzreiz ir jāatgādina, ka ar savu prasību prasītāji vēlas saņemt zaudējumu atlīdzību, kurus tie cietuši sakarā ar *Segi* iekļaušanu Kopējās nostājas Nr. 2001/931, ko precizē Kopējās nostājas Nr. 2002/340 un Nr. 2002/462, pielikuma sarakstā.
- 32 Tālāk ir jāatzīmē, ka akti, uz kuriem prasība balstās un kuri ir par pamatu prasītāju šķietamajiem ciestajiem zaudējumiem, ir kopējās nostājas, kas ir pieņemtas, pamatojoties uz LES 15. pantu saistībā ar ES līguma V sadaļu attiecībā uz KĀDP un LES 34. pantu saistībā ar ES līguma VI sadaļu attiecībā uz STI.
- 33 Jākonstatē, ka prasītājus skar tikai Kopējās nostājas Nr. 2001/931 4. pants, kā to skaidri precizē piezīme šīs kopējās nostājas pielikuma lapas lejas daļā. Tomēr šis pants norāda, ka dalībvalstis sniedz pēc iespējas lielāku palīdzību, izmantojot policijas un tiesu sadarbību krimināllietās ES Līguma VI sadaļas ietvaros un neveic nekādus pasākumus attiecībā uz KĀDP. Sekojoši LES 34. pants ir vienīgais atbilstošais tiesiskais pamats attiecībā uz dokumentiem, kuri, kā apgalvots, ir minēto zaudējumu pamatā.
- 34 Jākonstatē, ka neviens atlīdzību nodrošinošs tiesību aizsardzības līdzeklis nav paredzēts ES līguma VI sadaļas ietvaros.

- 35 Sekojoši ES Līguma Amsterdamas Līguma versijas ietvaros Kopienu Tiesas kompetences ierobežojumi ir uzskaitīti LES 46. pantā. Attiecībā uz atbilstošajiem noteikumiem šajā ziņā, kurus Nicas Līgums netika grozījis, šis pants nosaka:

“Eiropas Kopienas dibināšanas līguma, Eiropas Ogļu un Tērauda kopienas dibināšanas līguma un Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līguma noteikumi, kas attiecas uz Eiropas Kopienu Tiesas kompetenci un šīs kompetences īstenojumu, šajā līgumā attiecas tikai uz šādiem noteikumiem:

[..]

- b) uz VI sadaļas noteikumiem saskaņā ar [LES] 35. pantā paredzētajiem nosacījumiem;

[..]

- d) uz [LES] 6. panta 2. punktu, kas attiecas uz institūciju darbību, ciktāl tas ir Tiesas kompetencē saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līgumiem un šo Līgumu;

[..]”

- 36 No LES 46. panta ES Līguma VI sadaļas ietvaros izriet, ka vienīgie tiesību aizsardzības līdzekļi ir paredzēti LES 35. panta 1., 6. un 7. punktā, un tie attiecīgi ir — lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, prasība atcelt tiesību aktu un strīdu izšķiršana starp dalībvalstīm.
- 37 Vēl ir jāatzīmē, ka pamattiesību ievērošanas garantija, kas paredzēta LES 6. panta 2. punktā, uz šo gadījumu neattiecas tāpēc, ka LES 46. panta d) punkts nerada nekādu pamatu Kopienų tiesas papildu kompetencei.
- 38 Attiecībā uz efektīva tiesību aizsardzības līdzekļa neesamību, uz ko atsaucas prasītāji, ir jākonstatē, ka viņiem, visticamāk, nav pieejams nekāds efektīvs tiesību aizsardzības līdzeklis ne Kopienų tiesās, ne valstu tiesās pret *Segi* ierakstīšanu terorisma aktos iesaistīto personu, grupu un organizāciju sarakstā. Sekojoši, pretēji tam, kā uzskata Padome, nekas neļautu prasītājiem saukt pie individuālas atbildības katru dalībvalsti par valsts rīcību, ko tā veikusi, lai izpildītu Kopējo nostāju 2001/931, kaut gan viņi vēlas saņemt atlīdzību par iespējamiem zaudējumiem, kas šķietami radušies sakarā ar *Segi* iekļaušanu šīs kopējās nostājas pielikumā. Attiecībā uz katras dalībvalsts individuālās atbildības izskatīšanu valstu tiesās par piedalīšanos minēto kopējo nostāju pieņemšanā šāda prasība liekas maz efektīva. Turklāt *Segi* iekļaušanas šīs kopējās nostājas pielikumā likumības apstrīdēšana, jo īpaši atbilstoši lūgumam sniegt prejudiciālu nolēmumu par spēkā esamību, ir padarīta par neiespējamu ar kopējās nostājas izvēli un nevis, piemēram, ar lēmuma izvēli, pamatojoties uz LES 34. pantu. Tomēr tiesību aizsardzības līdzekļa tiesā neesamība pati par sevi nevar pamatot Kopienų kompetenci tiesiskā sistēmā, kas balstās uz kompetences nodošanas principu, kas izriet no LES 5. panta (šajā sakarā skat. 2002. gada 25. jūlija spriedumu lietā C-50/00 P *Unión de Pequeños Agricultores/Padome, Recueil*, I-6677. lpp., 44. un 45. punkts).

39 Prasītāji atsaucas arī uz Padomes deklarāciju par tiesībām uz atlīdzību, saskaņā ar kuru "jebkura kļūda attiecībā uz personām, grupām un organizācijām piešķir aizskartajai personai tiesības prasīt atlīdzinājumu tiesā". Ievērojot pastāvīgo judikatūru, deklarācijām, kas minētas protokolā, piemīt ierobežota vērtība tajā ziņā, ka tās nevar tikt ņemtas vērā, lai interpretētu Kopienu tiesību noteikumus, ja šādas deklarācijas saturs nav nekādā veidā izteikts attiecīgo noteikumu tekstā, un attiecīgi tas ir bez juridiskas nozīmes (Tiesas 1991. gada 26. februāra spriedums lietā C-292/89 *Antonissen*, *Recueil* 1991, I-745. lpp., 18. punkts, un 1997. gada 29. maija spriedums lietā C-329/95 *VAG Sverige*, *Recueil*, I-2675. lpp., 23. punkts). Ir pamats konstatēt, ka minētā deklarācija neprecizē ne tiesību aizsardzības līdzekļus, ne, *a fortiori*, arī to izmantošanas nosacījumus. Jebkurā gadījumā tā nevar paredzēt tiesības vērsties ar prasību Kopienu tiesās tāpēc, ka tādējādi tas būtu pretrunā ar tiesu sistēmu, kas izveidota saskaņā ar ES līgumu. Sekojoši, ja minētajā līgumā Pirmās instances tiesai nav paredzēta nekāda kompetence, šāda deklarācija tai nevar ļaut izskatīt šādu prasību.

40 No iepriekš minētā izriet, ka Pirmās instances tiesai acīmredzami trūkst kompetences skatīt šo prasību par zaudējumu atlīdzību, ciktāl tā ir virzīta uz iespējamo zaudējumu atlīdzību, kas nodarīti sakarā ar *Segi* ierakstīšanu sarakstā, kas pievienots Kopējās nostājas Nr. 2001/931, ko precizē Kopējās nostājas 2002/340 un 2002/462, pielikumam.

41 Savukārt Pirmās instances tiesa ir kompetenta skatīt šo prasību par zaudējumu atlīdzību, ciktāl prasītāji atsaucas uz Kopienu kompetences neievērošanu. Sekojoši, Kopienu tiesas ir kompetentas skatīt akta, kas pieņemts ES līguma ietvaros, saturu, lai noskaidrotu, vai šis akts neietekmē Kopienu kompetenci (skatīt pēc analogijas 1997. gada 14. janvāra spriedumu lietā C-124/95 *Centro-Com*, *Recueil*, I-81. lpp., 25. punkts, un 1998. gada 12. maija spriedumu lietā C-170/96 Komisija/Padome, *Recueil*, I-2763. lpp., 17. punkts).

- 42 Ciktāl prasītāji atsaucas uz to, ka Padome, darbodamās STI jomā, nav ievērojusi procedūru, kas ietver iejaukšanos Kopienų kompetencē, kas radījis to, ka viņiem atņemta jebkāda tiesas aizsardzība, šī prasība ir Kopienų tiesu kompetencē atbilstoši EKL 235. pantam un EKL 288. panta 2. daļai.
- 43 Pirmās instances tiesa uzskata par piemērotu sākumā izskatīt lietas būtību tikai attiecībā uz iepriekš 42. punktā minēto.
- 44 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru Kopienų atbildības iestāšanās paredz visu nosacījumu kopuma izpildi attiecībā uz nelikumīgo darbību, šķietamo zaudējumu iestāšanos un cēloņsakarības esamību starp darbību un zaudējumiem.
- 45 Šajā gadījumā minētā pretlikumība acīmredzami nepastāv. Sekojoši, kā tas izriet no iepriekš minētā 42. punkta, šķietamā pretlikumīgā darbība var pastāvēt tikai tad, ja alternatīvi vai papildus Kopējai nostājai Nr. 2001/93 nepastāv ar EK līguma noteikumu pamatots akts, kura pieņemšana ir obligāta. Tomēr, kā tas ir konstatēts iepriekš minētajā 33. punktā, prasītājus skar tikai Kopējās nostājas Nr. 2001/931, ko apstiprina Kopējās nostājas 2002/340 un 2002/462, 4. pants. Šis noteikums ietver dalībvalstu pienākumu pilnībā izmantot Eiropas Savienības pieņemtos aktus, kā arī citas starptautiskās vienošanās, līgumus un konvencijas izmeklēšanas gadījumos un ierosinot procesus attiecībā uz paredzētajām personām, grupām un organizācijām un atbilstoši ES līguma VI sadaļai sniegt pēc iespējas lielāku palīdzību sadarbības ietvaros. Šī noteikuma saturs tādējādi ietilpst ES līguma VI sadaļas ietvaros, un atbilstošais tiesiskais pamats tā pieņemšanai ir LES 34. pants.

46 Prasītāji neatsaucas ne uz kādu tiesisko pamatu EK līgumā, kas būtu ticis neievērots. Tomēr, ciktāl šajā ziņā viņi atsaucas uz to, ka Padome 2001. gada 27. decembrī pieņēma dažādus aktus, lai apkarotu terorismu, un, jo īpaši, Regulu Nr. 2580/2001, kas balstās uz EKL 60. pantu, EKL 301. pantu un EKL 308. pantu, nevar tikt uzskatīts, ka policijas un tiesu palīdzība starp dalībvalstīm, ko paredz Kopējās nostājas Nr. 2001/931 4. pants, neievēro šos EK līguma noteikumus. Šie noteikumi nepieciešamības gadījumā skaidri paredz KĀDP ietvaros pieņemto aktu īstenošanu un neparedz to aktu īstenošanu, kas pieņemti STI jomā. Attiecībā uz EKL 308. pantu šis noteikums neapšaubāmi atļauj piemērotu Kopieņu noteikumu pieņemšanu, ja darbība šķiet nepieciešama, lai realizētu vienu no Kopienas mērķiem, arī tad, ja EK līgums nav paredzējis rīcības tiesības šajā ziņā. Tomēr, ja EKL 61. panta e) punkts paredz pasākumu veikšanu policijas un tiesu sadarbības krimināllietās jomas ietvaros, tad ir skaidri noteikts, ka Padome šos pasākumus veic saskaņā ar ES līguma noteikumiem. Pie šādiem nosacījumiem un neatkarīgi no tā, vai nepieciešamības gadījumā šāda rakstura pasākumi varētu būt pamatoti ar EKL 308. pantu, Kopējās nostājas Nr. 2001/931 4. panta pieņemšana, pamatojoties tikai uz LES 34. pantu, nav nesaderīga ar Kopieņu kompetenču sadalījuma režīmu, kas izveidots saskaņā ar EKL. Attiecībā uz Parlamenta 2002. gada 7. februāra lēmumu, ar kuru tas nosoda tiesiskās bāzes izvēli saistībā ar STI jomu, lai izveidotu teroristisko organizāciju sarakstu, ir jākonstatē, ka šāda kritika attiecas uz politisku izvēli un neapstrīd kā tādu izvēlētā tiesiskā pamata likumību vai Kopieņu kompetences neievērošanu. Sekojoši, ja tas izriet no terorisma aktos iesaistīto personu, grupu vai organizāciju iekļaušanas Kopējā nostājā, liedzot tajā paredzētajām personām prasījuma tiesības Kopieņu tiesā, tāds rezultāts pats par sevi neveido Kopieņu kompetences neievērošanu.

47 Ciktāl prasība balstās uz Kopieņu kompetenču neievērošanu no Padomes, kas rīkojas STI jomā, puses, tā ir tādējādi noraidāma kā acīmredzami nepamatota, bez nepieciešamības šajā ziņā pieņemt lēmumu par iebildi par nepieņemamību, ko iesniedza Padome (Tiesas 2002. gada 26. februāra spriedums lietā C-23/00 P Padome/*Boehringer*, *Recueil*, I-1873. lpp., 52. lpp).

- 48 Prasītāju pakārtotais lūgums, neskatoties uz viņu prasības noraidīšanu, konstatēt, ka Padome ir pārkāpusi Kopienu tiesību vispārējos principus, arī ir jānoraida. Kopienu procesu veidi neparedz tiesības, kas ļautu tiesnesim pieņemt lēmumu ar vispārēju paziņojumu par jautājumu, kura priekšmets pārsniedz prāvas ietvarus. Sekojoši Pirmās instances tiesa arī acīmredzami nav kompetenta skatīt šo lūgumu.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 49 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 3. punktam, ja pastāv izņēmuma apstākļi, Pirmās instances tiesa var nolemt, ka tiesāšanās izdevumi ir jāsadala vai ka lietas dalībnieki sedz savus tiesāšanās izdevumus paši. Šajā gadījumā jāatgādina, ka prasītāji ir lūguši, lai Padomei tiek piespriests atlīdzināt tiesāšanās izdevumus pat tad, ja prasība tiktu noraidīta. Šajā sakarā jāatzīmē, pirmkārt, ka Padomes deklarācija par tiesībām uz atlīdzību var būt maldinājusi prasītājus un, otrkārt, ka viņiem bija pamats vērsties kompetentā tiesā ar savām sūdzībām. Šādos apstākļos jānolemj, ka katrs lietas dalībnieks savus tiesāšanās izdevumus sedz pats.
- 50 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 4. punktam dalībvalstis, kas iestājas lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas. Tādējādi personas, kas iestājušās lietā, savus tiesāšanās izdevumus segs pašas.

Ar šādu pamatojumu

PIRMĀS INSTANCES TIESA (otrā palāta)

izdod rīkojumu:

- 1) **prasību noraidīt;**
- 2) **katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.**

Pasludināts Luksemburgā 2004. gada 7. jūnijā.

Sekretārs

H. Jung

Priekšsēdētājs

J. Pírrung